

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce: bakalářská

Posudek: vedoucího

Práci hodnotil: PhDr. Radim Kočandrle, Ph.D.

Práci předložil: Ondřej Malý

Název práce: Aristotelova koncepce přírody

1. CÍL PRÁCE (uveďte, do jaké míry byl naplněn):

Cílem předložené práce je objasnit význam termínu *fysis*, „přirozenost“, „příroda“, jaký nese v Aristotelových dílech. Už v úvodu své práce ovšem autor podotýká, že Aristotelés uvedený termín užívá v mnoha různých významech. Než ale autor přistoupí k vlastnímu výkladu, předestírá nejprve v krátkosti Aristotelův život a současně jeho spisy, které se zvolené problematice týkají. Následně již přímo obrací pozornost k termínu *fysis*, přičemž využívá i Aristotelovy výměry daného pojmu uvedené v *Metafyzice*. Ukazuje přitom úzký vztah pojmu *fysis* k tvaru, látce, času a pohybu. Právě na pozadí změny a pohybu následně může obecně přiblížit Aristotelovu koncepci přírody. Do svého výkladu tak pochopitelně zahrnuje i problematiku prvků a rovněž způsoby, jimiž Aristotelés na přírodu – živou i neživou – nahlíží a interpretuje. Zvolený cíl práce se tak daří naplnit.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Autor si zvolil mimořádně obtížné téma, které klade na řešitele nemalé nároky. Předností práce je skutečnost, že autor vyšel přímo z Aristotelových textů. Daný postup však nese i svá velká rizika. Vyžaduje totiž od řešitele bližší obeznámení s daným tématem a dlouhodobé studium – zvláště právě v případě Aristotela. Zmíněná rizika se v práci nutně projevila, neboť její autor není v dané problematice dlouhodobě školen. Bohužel nevyužil ani větší penzum sekundární literatury, kterou by mohl být částečně „veden“. Pro práci je tak typické, že text není plynulý a jednotlivá témata (i na úrovni za sebou jdoucích odstavců) na sebe mnohdy nenavazují – velmi to tak snižuje srozumitelnost textu. Autor se také často vrací k tématům, která probral dříve, nebo je zasazuje do ne zcela adekvátních kontextů (viz např. problém nehybného hybatele).

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Jazykový projev je v zásadě akceptovatelný, byť je silně zatížen mnoha nedostatky. Text práce obsahuje i různé překlepy. Je evidentní, že celkový projev je ovlivněn vlastními překlady Aristotelových děl a odbornou terminologií, které se autor pokouší následovat. Daný postup ale působí čtenáři místy nemalé obtíže. Na druhou stranu je ale třeba autorovi přiznat, že si dobře osvojil práci s literaturou. Primární zdroje navíc cituje v souladu se zavedeným územ v oboru. Dobře tak odlišuje citace primárních a sekundárních děl. V této souvislosti je však třeba poznamenat, že v seznamu použité literatury měla být primární literatura oddělena od sekundárních zdrojů.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Celkový dojem z práce není příliš pozitivní, neboť ta trpí všemi uvedenými nedostatky. Přesto lze hodnotit, že se autor nespolehl pouze na „převyprávění“ Aristotelovy koncepce přírody z přístupnějších sekundárních zdrojů, ale pracoval přímo s Aristotelovými díly. Daný postup se ovšem zároveň na celé práci nutně negativně odrazil. Rovněž lze poznamenat, že by se u daného tématu neměly objevovat podobné termíny jako např. „materialismus“.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení dobře.

Datum: 15. 5. 2014

Podpis:

